

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Οκτωβρίου 1997

για τον καθορισμό των επιπέδων και συχνοτήτων δειγματοληψίας που προβλέπονται στην οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου με σκοπό την ανίχνευση ορισμένων ουσιών και καταλοίπων που απαντώνται σε ορισμένα ζωικά προϊόντα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(97/747/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί λήψεως μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώα ζώα και στα προϊόντα τους και καταργήσεως των οδηγιών 85/358/ΕΟΚ και 86/469/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/187/ΕΟΚ και 91/664/ΕΟΚ (1), και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι στο παράρτημα IV της οδηγίας 96/23/ΕΚ ορίζονται τα επίπεδα και η συχνότητα δειγματοληψίας για τα ζωντανά ζώα και ορισμένα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, και ανατίθεται στην Επιτροπή το καθήκον του καθορισμού τους για ορισμένα άλλα ζωικά προϊόντα·

ότι η οδηγία 85/73/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων που αναφέρονται στις οδηγίες 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (2), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/43/ΕΚ (3), έχει ορίσει, στο παράρτημα Β, τα τέλη που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της διενέργειας των ελέγχων επί των ζωντανών ζώων και των προϊόντων ζωικής προέλευσης, όπως προβλέπεται στην οδηγία 96/23/ΕΚ·

ότι, υπό το φως της πείρας που έχει αποκτηθεί από τα υφιστάμενα εθνικά μέτρα και από την πληροφόρηση που αποστέλλεται στην Επιτροπή δυνάμει των εν ισχύει κοινοτικών κανόνων, τα επίπεδα και η συχνότητα των δειγματοληψιών θα πρέπει να καθοριστούν για τα ζωικά προϊόντα τα οποία δεν αναφέρονται ακόμα στο παράρτημα IV της οδηγίας 96/23/ΕΚ·

ότι το επίπεδο και η συχνότητα των δειγματοληψιών που καθορίζονται με την παρούσα απόφαση πρέπει να συμπερι-

ληφθούν στα σχέδια επιτήρησης των καταλοίπων, το αργότερο κατά την ενημέρωση η οποία έχει προγραμματιστεί για το 1999, και πρέπει να υποβληθεί από τα κράτη μέλη πριν από τις 31 Μαρτίου 1999·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα επίπεδα και η συχνότητα των δειγματοληψιών για την ανίχνευση ορισμένων ουσιών και των καταλοίπων τους στο γάλα, στα αυγά, στο κρέας κουνελιού και στο κρέας αγρίων και εκτρεφόμενων θηραμάτων, καθώς επίσης και στο μέλι, ορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης, το οποίο συμπληρώνει τα επίπεδα και τις συχνότητες των δειγματοληψιών που καθορίζονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 96/23/ΕΚ.

Άρθρο 2

Τα επίπεδα και η συχνότητα των δειγματοληψιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να συμφωνούν με τα ενημερωμένα σχέδια επιτήρησης των καταλοίπων τα οποία πρόκειται να υποβληθούν από τα κράτη μέλη για το έτος 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Οκτωβρίου 1997.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ L 125 της 23. 5. 1996, σ. 10.

(2) ΕΕ L 32 της 5. 2. 1985, σ. 14.

(3) ΕΕ L 162 της 1. 7. 1996, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΑΛΑ

1. Γάλα αγελάδας

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

- Κάθε επίσημη δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από επίσημες αρμόδιες αρχές, κατά τρόπο ώστε να είναι πάντοτε εφικτός ο εντοπισμός της εκμετάλλευσης καταγωγής του γάλακτος.
 - Τα δείγματα, αναλόγως της επιλογής των κρατών μελών, είναι δυνατόν να λαμβάνονται:
 - α) είτε σε επίπεδο εκμετάλλευσης από τη δεξαμενή συλλογής
 - β) είτε στο επίπεδο της βιομηχανίας γάλακτος, πριν από την εκφόρτωση του θυτιοφόρου που μεταφέρει το γάλα χύμα.
 - Είναι δυνατόν να γίνει παρέκκλιση από την προαναφερόμενη γενική αρχή της δυνατότητας εντοπισμού της εκμετάλλευσης καταγωγής για τις ουσίες ή τα κατάλοιπα τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα I ομάδα Β 3. α), β) ή γ), της οδηγίας 96/23/ΕΚ.
 - Τα δείγματα πρέπει να λαμβάνονται μόνον από νοπό γάλα.
- Το μέγεθος των δειγμάτων εξαρτάται από τις αναλυτικές μεθόδους που εφαρμόζονται.

B. Επίπεδο και συχνότητα των δειγματοληψιών

Ο ετήσιος αριθμός των δειγμάτων είναι 1 ανά 15 000 τόνους της ετήσιας παραγωγής γάλακτος, με ελάχιστο αριθμό δειγμάτων 300.

Πρέπει να πραγματοποιείται η ακόλουθη υποδιαίρεση:

- α) το 70 % των δειγμάτων πρέπει να υποβάλλεται σε εξέταση για την ανίχνευση της παρουσίας καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων. Σε αυτή τη περίπτωση, κάθε δείγμα πρέπει να υποβάλλεται σε δοκιμασία για τουλάχιστον 4 διαφορετικές χημικές ενώσεις από τουλάχιστον 3 ομάδες μεταξύ των ομάδων Α 6, Β 1, Β 2. α) και Β 2. ε) του παραρτήματος I της οδηγίας 96/23/ΕΚ.
- β) το 15 % των δειγμάτων πρέπει να υποβάλλεται σε ανάλυση για την ανίχνευση της παρουσίας καταλοίπων τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα I ομάδα Β 3 της οδηγίας 96/23/ΕΚ.
- γ) το υπόλοιπο (15 %) πρέπει να αντιμετωπίζεται αναλόγως της κατάστασης που επικρατεί στο κράτος μέλος.

2. Γάλα άλλων ζωικών ειδών (πρόβατα, αίγες, ιπποειδή)

Ο αριθμός δειγμάτων για αυτά τα ζωικά είδη πρέπει να καθορίζεται από έκαστο κράτος μέλος σύμφωνα με το επίπεδο παραγωγής και τα εντοπιζόμενα προβλήματα. Το γάλα αυτών των ειδών πρέπει να περιλαμβάνεται στο σχέδιο δειγματοληψίας ως δείγματα επιπρόσθετα, εκτός από τα ληφθέντα δείγματα αγελαδινού γάλακτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΥΓΑ

1. Αυγά ορνιθίων

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

- Κάθε επίσημη δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από αρμόδιες επίσημες αρχές ούτως ώστε να είναι πάντοτε εφικτός ο εντοπισμός της εκμετάλλευσης καταγωγής των αυγών.
- Τα δείγματα, αναλόγως της επιλογής των κρατών μελών, είναι δυνατόν να λαμβάνονται:
 - α) είτε σε επίπεδο εκμετάλλευσης
 - β) είτε στο επίπεδο του κέντρου συσκευασίας
- Το μέγεθος του δείγματος ισοδυναμεί τουλάχιστον με 12 αυγά, ή με περισσότερα, αναλόγως των εφαρμοζόμενων αναλυτικών μεθόδων.

B. Επίπεδο και συχνότητα δειγματοληψίας

Ο ελάχιστος αριθμός δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται ετησίως πρέπει να ισούται τουλάχιστον με 1 ανά 1 000 τόνους της ετήσιας παραγωγής αυγών που προορίζονται για κατανάλωση, με ελάχιστο όριο τα 200 δείγματα. Η υποδιαίρεση των δειγμάτων είναι δυνατόν να αποφασίζεται από έκαστο κράτος μέλος, αναλόγως της δομής του σχετικού οικονομικού τομέα του, ιδίως όσον αφορά το βαθμό ολοκλήρωσης αυτού του τομέα.

Τουλάχιστον το 30 % των δειγμάτων πρέπει να συλλέγονται από κέντρα συσκευασίας τα οποία αντιπροσωπεύουν τη σημαντικότερη αναλογία αυγών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.

Πρέπει να πραγματοποιείται η ακόλουθη υποδιαίρεση:

- το 70 % των δειγμάτων πρέπει να εξακριβώνει για την ανίχνευση τουλάχιστον μιας χημικής ένωσης από καθεμία από τις ακόλουθες ομάδες: ομάδα Α 6, Β 1 και Β 2. β), όπως ορίζονται στο παράρτημα II της οδηγίας 96/23/ΕΚ,
- το 30 % των δειγμάτων πρέπει να αντιμετωπίζονται αναλόγως της κατάστασης που επικρατεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, πρέπει όμως να πραγματοποιούνται ορισμένες αναλύσεις για ανίχνευση ουσιών της ομάδας Β 3. α) του παραρτήματος I της οδηγίας 96/23/ΕΚ.

2. Αυγά άλλων ειδών πουλερικών

Ο αριθμός των δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται για τα είδη αυτά πρέπει να καθορίζεται από κάθε κράτος μέλος, αναλόγως του επιπέδου παραγωγής και των προβλημάτων που έχουν εντοπιστεί. Τα αυγά αυτών των ειδών πρέπει να περιλαμβάνονται στο σχέδιο δειγματοληψίας ως επιπρόσθετα δείγματα σε σχέση με τα δείγματα που έχουν ληφθεί από αυγά ορνίθων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΡΕΑΣ ΚΟΥΝΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΡΕΑΣ ΑΓΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ

1. Κρέας κουνελιού

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

Ένα δείγμα συνίσταται σε ένα ή περισσότερα ζώα του ίδιου παραγωγού, αναλόγως των απαιτήσεων των αναλυτικών μεθόδων.

- Κάθε επίσημη δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από τις αρμόδιες επίσημες αρχές, κατά τρόπο ώστε να είναι πάντοτε εφικτός ο εντοπισμός της εκμετάλλευσης καταγωγής των κουνελιών.
- Τα δείγματα, αναλόγως της δομής του τομέα παραγωγής κουνελιών σε κάθε κράτος μέλος, είναι δυνατόν να λαμβάνονται:
 - α) είτε σε επίπεδο εκμετάλλευσης
 - β) είτε στο επίπεδο των εγκεκριμένων σφαγείων [κατά την έννοια της οδηγίας 91/495/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1)].

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 96/23/ΕΚ, ορισμένα επιπρόσθετα δείγματα πόσιμου νερού και ζωοτροφών είναι δυνατόν να λαμβάνονται σε επίπεδο εκμετάλλευσης, για τον έλεγχο παρουσίας απαγορευμένων ουσιών.

B. Επίπεδο και συχνότητα δειγματοληψίας

Ο ελάχιστος αριθμός δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται ετησίως πρέπει να ισούται με 10 ανά 300 τόνους της ετήσιας παραγωγής (νεκρό βάρος) για τους πρώτους 3 000 τόνους παραγωγής, και ένα δείγμα για κάθε 300 επιπρόσθετους τόνους.

Η ακόλουθη υποδιαίρεση πρέπει να τηρείται: (βλέπε παράρτημα I της οδηγίας 96/23/ΕΚ):

- Ομάδα Α: το 30 % του συνολικού αριθμού των δειγμάτων
 - το 70 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της υποομάδας Α 6
 - το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών των άλλων υποομάδων της ομάδας Α.
- Ομάδα Β: το 70 % του συνολικού αριθμού των δειγμάτων
 - το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 1
 - το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 2
 - το 10 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 3.

Το υπόλοιπο αντιμετωπίζεται ανάλογα με την κατάσταση που επικρατεί στο κράτος μέλος.

Αυτά τα αριθμητικά στοιχεία πρέπει να επανεξετάζονται εντός της διετίας η οποία έπεται της έκδοσης της παρούσας απόφασης της Επιτροπής.

2. Εκτρεφόμενα θηράματα

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

Το μέγεθος των δειγμάτων εξαρτάται από τη μέθοδο ανάλυσης που εφαρμόζεται.

Τα δείγματα πρέπει να λαμβάνονται στο επίπεδο της μεταποιητικής ομάδας. Πρέπει να είναι εφικτός ο εντοπισμός της εκμετάλλευσης καταγωγής τόσο των ζώων όσο και του κρεατός τους.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 96/23/ΕΚ, ορισμένα επιπλέον δείγματα νερού ποτίσματος και ζωοτροφών είναι δυνατόν να λαμβάνονται σε επίπεδο εκμετάλλευσης για τον έλεγχο της παρουσίας απαγορευμένων ουσιών.

B. Επίπεδο και συχνότητα δειγματοληψίας

Ο ελάχιστος αριθμός δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται ετησίως πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε 100 δείγματα.

(1) ΕΕ L 268 της 24. 9. 1991, σ. 41.

Πρέπει να πραγματοποιείται η ακόλουθη υποδιαίρεση:

— Ομάδα Α: το 20 % του συνολικού αριθμού δειγμάτων.

Η πλειονότητα των δειγμάτων πρέπει να υποβάλλεται σε ανάλυση για την ανίχνευση χημικών ενώσεων της ομάδας Α 5 και της ομάδας Α 6.

— Ομάδα Β: το 70 % του συνολικού αριθμού δειγμάτων

Η υποδιαίρεση πρέπει να είναι η ακόλουθη:

το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 1

το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 2. α) και β)

το 10 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 2. γ) και ε)

το 30 % πρέπει να ελέγχεται για την παρουσία ουσιών της ομάδας Β 3

Το υπόλοιπο (10 %) πρέπει να αντιμετωπίζεται αναλόγως της εμπειρίας των κρατών μελών.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα αριθμητικά στοιχεία τα οποία αντιστοιχούν στην ετήσια εθνική παραγωγή τους όσον αφορά το κρέας εκτρεφόμενων θηραμάτων που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση. Υπό το φως αυτής της ενημέρωσης, τα προαναφερόμενα αριθμητικά στοιχεία πρέπει να επανεξετάζονται εντός ενός έτους μετά από την έκδοση της παρούσας απόφασης.

3. Άγρια θηράματα

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

Το μέγεθος των δειγμάτων εξαρτάται από τις απαιτήσεις της αναλυτικής μεθόδου που εφαρμόζεται.

Τα δείγματα πρέπει να λαμβάνονται στο επίπεδο μεταποιητικής μονάδας, ή στον τόπο του κυνηγιού.

Πρέπει να είναι εφικτός ο εντοπισμός της περιοχής στην οποία έγινε το κυνήγι των ζώων.

B. Επίπεδο και συχνότητα δειγματοληψίας

Ο ελάχιστος αριθμός δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται ετησίως πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε 100 δείγματα.

Τα δείγματα αυτά πρέπει να λαμβάνονται για την ανίχνευση των καταλοίπων χημικών στοιχείων.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα αριθμητικά στοιχεία τα οποία αντιστοιχούν στην ετήσια εθνική παραγωγή τους κρέατος άγριων θηραμάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Υπό το φως αυτής της ενημέρωσης, ο ελάχιστος αριθμός λαμβανομένων δειγμάτων θα επανεξετάζεται εντός του έτους που έπεται της έκδοσης της παρούσας απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΛΙ

A. Απαιτήσεις σχετικά με τη δειγματοληψία

Το μέγεθος των δειγμάτων εξαρτάται από τις απαιτήσεις της αναλυτικής μεθόδου που εφαρμόζεται.

Τα δείγματα είναι δυνατόν να λαμβάνονται σε οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής, εφόσον είναι εφικτός ο εντοπισμός του αρχικού παραγωγού μελιού.

B. Επίπεδο και συχνότητα δειγματοληψίας

Ο ελάχιστος αριθμός δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται ετησίως πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε 10 ανά 300 τόνους της ετήσιας παραγωγής για τους πρώτους 3 000 τόνους παραγωγής, και σε ένα δείγμα για κάθε 300 επιπρόσθετους τόνους.

Πρέπει να πραγματοποιείται η ακόλουθη υποδιαίρεση:

— Ομάδα Β 1 και ομάδα Β 2. γ): το 50 % του συνολικού αριθμού δειγμάτων

— Ομάδα Β 3. α), β) και γ): το 40 % του συνολικού αριθμού δειγμάτων.

Το υπόλοιπο (10 %) αντιμετωπίζεται αναλόγως της εμπειρίας του κράτους μέλους. Πρέπει, ιδίως, να δίνεται σημασία στις μυκοτοξίνες.